

Lieber Kühn:
De origine,
et utilitate
sempiternis
selektionis
cadaveris
occisi . . .

Bra. 32. num. 16.

7.
CHRITIANI LVDOVICI LIEBERKVHN

DISSERTATIO EPISTOLICA:

DE ORIGINE, ET VTLITATE

INSPECTIONIS,

ET SECTIONIS CADAVERIS OCCISI;

CONTRA P. LEYSERVM.

7. 498.

Fig 36

AD

VIRVM PRAENOBILISSIMVM, ATQVE DOCTISSIMVM
CAROLVM GEORGIVM GODOFREDVM GLAVE.

D. II. MAI MD CC LXXI.

H A L A E

TYPIIS IOANNNIS CHRISTIANI HENDEL.

11. 4. 06.

CHRISTIAN LUDOVIC LIEBOWITZ

DISSERTATIO PRÆTORIA

DE ORIGINE, ET VITÆ

INSPECTIO

ET SECTIO CABALLERIE-ORDINIS

CONTRA B. DEYSERUM

LEIPZIG, GEORGIUM JOHANNEM GÖTTSCHEWITZ

MDCCCXXXIII

Mirifice laetor *Vir praenobilissime* Te hodie publicum specimen profectuum tuorum edere. Hoc tempore partim opponentis sparta quam beneuole in me collocasti; partim denique necessitudo quae inter nos intercedit efflagitare videtur; vt publica acclamatione *Te* concomitem. Scio *Te Vir praenobilissime* maximopere iure criminali delectari; quare audias, me de origine et vtilitate inspectionis, et sectionis cadaueris occisi differentem.

A 2

§. I.

§. I.

Quamquam ex antiquissimis temporibus nullae leges scriptae germanorum ad nostra tempora peruenerunt; eo tamen non ita facile uti vulgo affirmant, germanos legibus caruisse concludi potest. Perperam solent ad probandam thesin ex Cap. XIX. Taciti de mor. Germ. locos afferre ubi de maioribus nostris dixit – litterarum secreta viri pariter ac foeminae ignorant – et paullo post, plus ibi boni mores quam alibi bonae leges valent. Litterarum secreta, nil aliud quam litteras amatorias, quod ex antecedentibus factis patet, significant. Alter locus in fine Cap. XIX. exstat. Minime Tacitus in toto capite de legibus Germanorum loquitur; potius castitatem et pudicitiam maiorum laudat, atque quod per totum librum fecit, cum deprauatis moribus Romanorum comparat. ^{a)} Quomodo vnquam igitur illa verba non existentiam legum scriptarum probare possunt. ^{b)}

Ad

- ^{a)} Demonstrat hoc egregie immortalis Christ. Thomafius in diff. de hom. prop. et lib. Germ. §. III. Dum verba bonae leges Tacitus adiecit, respexit forsitan ad Leg. Iul. Pap. Pop. de Adul.
- ^{b)} Fecit tamen hoc Illust. Ch. Fr. Kochius in Iust. Iuris Crim. §. I.

§. II.

Ad antiquissimas quae naufragio euaferunt leges pertinet Lex salica. Poni solent leges ante regnum Pharamundi factis ridicule, quia bonus Pharamundus originem chronicis supposititiis debet. Leges ipsae circa annum 422. latae; collectio vero posterioribus temporibus facta fuit. Implicite inspectionem cadaueris occisi necessariam reddunt. Prouoco ad Tit. XLV. no. 3. de hom. a cont. fac. Quod si corpus occisi hominis tres plagas vel amplius habuerit. — Ex Tit. LXXV. de mul. grau. ouisa. no. 1. etsi probatum fuerit quod partus ille puer fuerit — sectio iam cognita fuisse videtur. Sed lex procul dubio ad singularem casum, quando foemina in agone abortum fecit respicit. In legibus Baiuariorum Frisionum Ripuariorum Burgundionum et Saxonum quas ex malo intellecto loco Wipponis, crudelissimas vocant c) de inspectione nonnunquam haud obscure; de sectione vero non agitur.

§. III.

Sequuntur hasce leges Capitularia regum Francorum. Quamquam tum de poenis tum de ipso Processu criminali disponunt; in illis tamen nihil de inspectione et sectione inuenire potui. Extincta rebellica stirpe Carolingorum, harum

A 3

le-

c) Vid. Christ. Thomafius in diff. de vera orig. nat. prog. et inter. iudiciorum Westphal §. III. not. K.

legum auctoritas mox evanuit; et ius magis incertum introductum fuit in foro Criminali. Sequentibus temporibus orta fuerunt, praesertim in Germania antiqua, iudicia Westphalica, coram quibus inspectio et sectio vix necessaria erat; quia iuramentum Scabini accusatoris, delatum tali crimine pollutum esse sufficiebat. Longe ante illa tempora iam Ius Canonicum non parua gaudebat auctoritate in Germania, atque in illo etiam prima vestigia Inspectionis ad inde deducendum iudicium de lethaliitate vulnerum suppeditat Clemens in Cap. 12. X. de hom. nec non Innocentius III. in Cap. 18. X. de hom.

§. IV.

Post Ius Canonicum etiam proh dolor! Ius romanum auctoritate Doctorum et per artificia Caesarum introductum fuit Romanis non incognitum fuisse iudicium de lethaliitate vulnerum luculenter patet ex Cap. 84. Iul. Caes. Suet. nec non ex Cap. CXXIII Lib. I. An. Taciti. In Corpore iuris tamen vix de hac materia mentio facta fuit. Nam Lex. 30 §fin. ad Leg. Aquil. loquitur de seruo, qui tanquam res considerandus erat, et de quo reus nisi ob vulnus illatum mortuus esset ultra damnum datum obligari non poterat. Idem dicendum est de Leg. 52. prin. ff. ad L. Aq. quare in Criminalibus minime ad illas in subsidium recurrendum est.

est. Contrarium tamen suadet b. Fer. Aug. Hommelius
in diff. de lechal. vulnerum. §. II. p. 16.

§. V.

Fuit propria nobilium germanicorum laus, quod
summo studio contenderint, ne leges ac consuetudines a iure
peregrino in exilium agerentur. Sufficit ad Propositum
nostrum commentatores speculi Saxonici et Sueuici nomina-
re. Ius prouinciale Saxonicum, inspectionem, immo de-
portationem cadaveris occisi in iudicio nudis verbis requirit
in Lib. II. Art. LXIV. et in Lib. III. Art. XC. In speculo
sueuico nec de inspectione et eo minus de sectione verbum
inuenire potui. Tandem Carolus V. in Comitibus Ratisbonen-
sibus rebus criminalibus aliam plane faciem induit, dum
saluis cuiuscunque territorii iuribus Constitutionem crimina-
lem publicauit. Nostrum non est de naeuis, huius Consti-
tutionis disputare. Verba nobis facienda sunt de Art.
CXLVII. et CXLIX. qui de nostra materia agunt.

§. VI.

Illi qui cum aliqua attentione et sine praeconcepta opi-
nionem Art. CXLVII. legunt; facillime perspicere possunt,
quod iudicium medicorum et artis peritorum, ibi modo in
singulari casu requiratur. Idem valet de Art. CXLIX, cu-
ius initium: **Und damit dann in obgemeldeten fällen** – hoc
statim probat. Eandem Sententiam fouet Illust. C. F. Kochius
in

in supra cit. lib. p. 514. verb. Accipe nouam coniecturam. Vir doctissimus saepe coniecturas antiquas pronouis vindicat. Illa legi iam potest in Hen. a Boden diff. de non req. lethal. vulnere §. X. et XI. Auctoritate tamen horum Articulorum, nec non iuris Canonici, sectio hodie merito vbique introducta, et recepta est; ita vt illa omiffa poena ordinaria vix locum habeat. Differt tamen modus sectionis fere in omnibus territoriis, immo ita vt contra expressam Caroli V. sanctionem ex consuetudine norica, neque iudex, neque scabini, neque actarius regulariter praesentes sint; teste I. Frid. Dannreuthero in obs. de Crim. quorun. poenis, Cap. V. §. 2.

§. VII.

Aufi sumus cum H. Bodino contra auctoritatem Art. CXLIX. C. C. C. insurgere. Nolumus tamen eo, cum illo concludere sectionem frustraneam esse; ita vt potius quantum hoc limites propositi nostri permittunt vtilitatem illius demonstrare velimus. Res nobis erit cum grauissimo aduersario; nempe cum viro qui olim Iuliae Carolinae decus erat in medicis atque iuridicis aequo versato, Policarpo Leyfero, qui in dissertatione de frustranea Cadaueris occisi Inspectione, Helmst. 1723. def. varia argumenta contra sectionem protulit: quae vt docte iudicauit Illust. I. S. F.
a Boeh-

a Boehmer in diff. de leg. Cad. occi. Sect. §. I. facillime lectorem in suas partes trahere possunt. Eo certius igitur ingeniose excogitata P. Leyseri argumenta accurata per-
scrutatione digna esse videntur.

§. VIII

Omnis poenae fundamentum quaerendum et figendum esse inperpetrantis conscientia et voluntate, ad effectum vero nunquam respiciendum esse, audacter contendit P. Leyserus §. VII. vt eo facilius, auctoritatem sectionis euertere possit. Fulcrum sententiae suae est, tota L. 7. ff. ad L. C. de sic. vbi statim in initio, dicitur: ad dolum non ad factum respiciendum esse in delictis. Ob disparitatem status, tamen leges romanae, vix in praxi criminali applicari possunt; quod in specie de L. C. de sic. valet. Respexit nempe lex solum ad id quod in vrbe Roma propius mille passus factum fuit. Vberius hoc demonstrauit illust. b. S. P. Gasser in leg. dissertatione de per. poena hom. §. IV. nec non A. E. Rosmanus in diff. de dolo pro facto punito, qui ex instituto de tota hac lege egit. Ad quod accedit quod C. C. C. fere semper effectum ad poenam ordinariam inferendam requirit.

B

§. IX.

§. IX.

Idem sentit An. Mathaei in eleg. libro de probationibus Cap. I. n. 63. Excipit tamen cum multis aliis crimina atrocia, quibus merito veneficium annumerat; et in illis conatum ultimo supplicio affici debere affirmat. Mirandum quod P. Leyfertis inde etiam vtilitatem sectionis non reiecit. Facile tamen refutandus fuisset; quia poena ordinaria in veneficio fere nunquam sine iudicio medicorum locum habet. Hoc iudicium vero minime ex solis signis externis, quae etiam a causis internis absconditis generari possunt certum est; quare sectio omnino instituenda est. Dissecto enim Caduere, saepissime inueniuntur signa indubitata, quando ex. g. ipsum venenum adhuc in ventriculo adest, aut adfuisse experimentis idoneis cognoscitur.

§. X.

Audiamus iterum P. Leyserum qui §. XIII. affirmat sectionem hominis in duello necati nunquam necessariam esse. Recurrit ad falsum principium suum de poena inferenda secundum conatum, quod in hoc speciali casu eo tutius esse affirmat, quia principum decreta prouocato et euoca-

to

to, si etiam vterque immunis euaserit vltimum supplicium dicant. Adicere ad probandam hanc thesin merito P. Leyserus illa principum decreta debuisset. Nos in omnibus contrarium inuenimus. Audiamus Pot. Bor. Reg. Mandatum wieder die Selbst Rache ren. de dato den 28. Jul. 1723. vbi quantum in illo ad iudicium de lethaliitate vulnerum respicitur docet Art. VII. verstarbe aber einer der Duellanten und es wurde die Wunde nicht lethal befunden. Ad hoc iudicium etiam respicitur in Mandato El. Sax. wieder die Selbst Rache de 1712 §. 40. Der Mörder soll wenn die Wunde lethal. - Im Fall aber die Wunde nicht vor lethal befunden. - Responzione igitur parum digna est P. Leyseri quaestio, cui vsui sectio instituat in hominibus duello occisis.

§. XI.

Exclamat Noster sectionem quoque frustraneam esse in Casu, quando puella agressorem honoris seu violatorem pudicitiae necauit. Adicit rationem quod puellae licitum sit, stupratorem impune occidere si aliter extricare sese non possit. Sententia non in legibus fundata est sed soli

opinionem Doctorum originem debet. Quare etiam non defuere cordati viri qui contrariam opinionem grauissimis argumentis defenderunt. Egregie hoc argumentum tractauit I. H. Sibrandus in dis. an stup. violentum illaesa conscientia occidere liceat. Accedit nostrae sententiae et refutat docte aduersarios. Maxime igitur sectio necessaria est, quando heroina virginitatem tuens agressorem honoris occidit, praesertim quia virgine nolente vix stuprum consummari queat.

§. XII.

Primo intuitu parum ex sectione infantis recens nati concludi posse, videtur. Frustraneam illam esse affirmant, ob incertitudinem experimenti pulmonum natantium, denique etiam quia plurima signa mortis violentae inter quae neglectam funiculi vmbicalis deligationem numerant, fallacia esse contendunt. Nemo facile negabit experimentum pulmonum natantium fallax esse, quod vero funiculi vmbicalis neglectam deligationem attinet quam periculosa sit; quam facile ex hoc neglectu haemorrhagia mortalis sequi possit, egregie demonstrauit, facultatis medicae nostrae decus

cus, III. et nostris laudibus maior vir, P. Ad. Boehmer in diff. de necessaria funiculi umbilicalis viuaforum structurae in nuper natis deligatione. Hal. 1745 rsp. doct. Io. Burchart habita. Accedit quod eo non sequitur totam sectionem reiciendam esse; potissimum cum certe ex aliis signis quae in cel. M. Alberti Iurisp. med. T. I. C. IX. p. 189. legi possunt indubit anter, an partus vixerit? annon? concludi liceat. Egregia exempla quae luculenter demonstrant quantam utilitatem sectio in infanticidio praestet, praebet sup. laud. M. Alberti in Tom V. Cas. V. et VI.

§ XIII.

Reiicit denique P. Leyserus simul cum H. a. Boden sectionem, ob incertitudinem iudicii de lethalitate vulnerum. Quamquam nonnunquam casus dubii plerumque tamen certitudo et nulli dissensus inter Medicum et Chirurgum secantem adsunt, et si adsunt tunc ad facultatem medicam recurrendum esse docet praxis. Optat D. B. Mauchart in diff. lethalitas per accidens §. 20. vt casus lethalitatis accidentalis, reliqui casus, vnanimi Ictorum consensu, et autoritate supremi Iudicis determinantur. Impossibile esse exple-

tionem huius voti docet sana ratio illos, quos non fugit
varietas maxima vulnerum et varia illorum lethalitas.

§. XIV.

Antequam materiam nostram mittamus, a proposito
nostro non alienum erit, nonnulla verba de vero fine, cur
sectio legalis instituat^{ur} facere. Illum fere plane ignorare
videtur P. Leyserus. Praecipunt leges romanae et germa-
nicae, quod primum de corpore delicti constare debeat,
quantum fieri potest, antequam de illo iudicium instituat^{ur}.
Natura inspectionis et sectionis vero docet, quod potissimum
per illas de certitudine corporis delicti constat, testibus non raro
plus vel minus deponentibus quam ex illa apparet. Quomo-
do sine inspectione et sectione iudex certus esse potest, vul-
neratum ex vulnere, vel fato naturali decessisse? Cognitio,
quae hodie utique requiritur, quia non solus conatus; sed
effectus ipse summo supplicio puniendus est. Quanto au-
xilio denique iudici est, si de situ vulneris an in tergo? an
in pectore inflictum fuerit? rite instructus est. Ad quod ac-
cedit quod vulnera et laesiones capitis saepissime per solam
incisionem pateant; quare etiam quod tamen in praxi non fit
quando

quando nulla signa violentiae adsunt, si non sectio, apertura capitis tamen suadenda est. Obseruauit casum, hanc rem affirmantem vir celeb. I. F. Daniel apud Hallenses Practicus famigeratissimus in sectione legali, alio loco, monente chartae angustia, proferendum. Mitto nunc virum iam inter coelites versantem P. Leyserum, cuius merita omnibus qui res patrias amant nota sunt; cuius vnicus libellus de contrafigillis mediæ aevi demonstrat, quantum beato viro illae debeant.

Iam me ad aliud laetum officium conuerto. Redeo ad *Te Vir praenobilissime, Tibi ex intimo cordis affectu gratulor de honoribus qui hodie in Te redundant. Gratulor Illustri Patri Tuo et Toti Amplissimae Familiae Tuae* de membro docto. Immo gratulor patriae quae merito de *Te* bene sperat. Gratulor denique mihi de *Tua* amicitia, quam vt mihi etiam in posterum, et absens conseruare velis rogo. Quod reliquum est, me ad quaecunque officia quae ab amicitia nostra postulari possunt, semper habebis paratissimum. Vale. Dabam in Regia Fridericiana. D. II. Mai. MDCCLXXI.

Fig 36

11-12

Pa. 32. mm. 10.

7.

CHRITIANI LVDOVICI LIEBERKVHN

DISSERTATIO EPISTOLICA:

DE ORIGINE, ET VTILITATE
INSPECTIONIS,

ET SECTIONIS CADAVERIS OCCISI;

CONTRA P. LEYSERVM.

Fig 36

AD

VIRVM PRAENOBILISSIMVM, ATQVE DOCTISSIMVM
CAROLVM GEORGIVM GODOFREDVM GLAVE.

D. II. MAI M D CC LXXI.

H A L A E

TYPIS IOANNNIS CHRISTIANI HENDEL.

11. 4. 06.

